

- KLAKKSVÍK Í DAG

Barnagarðurin er opnaður.

Mikumorgunin leitaðu 60 börn á fyrsta sinni í barnagarðin. 100 vóru teknað. Týsdagin fór vígslan fram. Eini 40 fólk vóru til staðar. Johan Nielsen, prestur, helt vígsluðöðuna. E. Hojgaard Justinussen, frm. í barna garðsnevndinni, takkaði öllum teimum. ið á ein ella annan hátt hövdu gjort sitt til at barnagarðurin, ið hon nú læt upp og byrjaði arbeiðið, var veruleiki. Busch, prestur, gav barna garðinum eitt foroyst flagg frá nevndinni. Undir borðhaldinum aftan á sjálva vígsluna talaði ríkisumboðsmaðurin, Richard Jacobsen, sóknarstýrisins vegna, Heini Larsen K.F.U.M og K.'s vegna, Sámæl Petersen skúlanes vegna og Gunnar Kallsberg. Seinast gav Óli Dahl eitt søguligt og figgjarligt yvirrit. — Tað er Frida Petersen, ið fyrri 5 árum síðan er komin við tankanum um barnagarð. Í fyrstu nevndinni sátu Frida Petersen, Petrina Joensen og Henry Andreasen, 16. mars 1952 verður samtykt at gera barnagarð. 8. aug. verður vald nýggi barnagarðsnevnd. Fyri KFUM og K verða vald Frida Petersen, Karl Andreasen (næstf.) og Fr. Busch, uttanfyri felagið E. Hojgaard Justinussen (form.) og Óli Dahl (skrivari).

Barnagarðurin hevur kostað 70—80.000 kr. Staturin og kommunan hava latið hvør síni 35 pst. av kostnaðinum. Restina hevur basarnevndin útvegað.

Umframt barnagarðslærarinnuna eru tað 2 assistentar og 4 tænastu. kvinnur, ið rokja dagliga arbeiðið í barnagarðinum.

Undir vígslutaluni kom fjarrit frá Petru og N. J. Rasmussen, presti.

Tað avreksverk, ið her er gjort, er eitt hitt størsta sosiala framstíg, ið nakrantíð er hent í Klakksvík. Mikla tokk eiga øll tey, ið her hava gingið á odda. Góða eyðnu við arbeiðinum! Barnagarðsholnir eru so noslig, smotulig og hugnalig, at tað er ein stór fragd fyrri eygað.

Javnaðarmannafundur.

Norðoya javnaðarfelag hevur fund í morgin kl. 3 í Samkomuhúsinum. Á hesum fundi koma ymisk felagsviðurskifti til umrøðu. Richard Jacobsen og J. F. Øregaard greiða frá teirri politisku støðuni og tingarbeiðinum. Til umrøðu kemur eisini fólkatingsvalið og ymisk onnur mál. Hvor einasti limur eigur at mota, tað er av allra størsta týdningi. — MÓTIÐ FJÓLMENTIR!

Óflýggjaligir norðmenn.

Tað er eingin loyna, at nógvir av teimum norðmonnum, ið vitja higar, bera seg so sjáldsama órærliga at, ja, í mongum forum leika teir í sum sannir óflýggjakroppar. Tað hevur hent, at teir hava brotið inn til ein. samøll konufólk mitt á nátt, og nú seinast var púra ósekur maður niðursligin og álvarsama meinslaður. Fyri

hesa niðungserð fekk hesin óflýggja-kroppurin bert nakrar fáar hundrað krónur í bót.

Skúlin: Seinrapartin av hesi vikuni er fimleikarframsýning farin fram í skúlanum, og heldur hon áfram fyrstu dagarnar í komandi viku. Ein hópur av fólk, mest foreldrum, hevur hugt at. Mánadagin byrjar skrivliga roynd in hjá millum- og realskúlanum.

Læknaskifti. Sum áður frásagt fer kommunulæknin dr. Lund hiðani síðst í mánaðinum. Til embætið, ið verið hevur lýst leyst, er eingin umsøkjari.

Skipini: Trolararnir eru allir farnir til Grønlands, Polarfarar for hósadagin. Skálanes og Polarstjornan verða eisini at veiða í Grønlandi. Viðoy kom yvir týsdagin. Polo, ið hevur fingið stór. umvøling, er farin til Svøríkis eftir viðafarmi.

Bátarnir: Hesir rógva nú út við snellu: Ørvur, Dragin, Eystnes, Nevíð Reyða, Varpið, Háenni, Kvikkur, Fuglberg og Liðarenni. Carlton og Keldan byrja í fyrstu viku.

Evald Kjolbro, enskur konsul, og frá fara við Tjaldrinum til Danmarkar, har tey skulu vera stódd undir bretska drottningavítjanini. 25. hai skal hann taka imóti Karin K., ið tá verður liðug frá skipasmiðjuni.

Skúlastjórin. Sum áður sagt vóru 4 umsóknir til skúlastjórastarvið. Í skúlanevndini er innstilling farin fram meðan ein meiriluti í sóknarstýrinum er fyrri at steðga við setanini, hagar til nýggi skúlin er liðugur — eini 2—3 ár.

Seinasta sunnudag varð Magnussen, nýggi Viðareiðspresturin, innsettur av Joensen, prósti.

Norðoya Javnaðarfelag

hevur fund í Samkomuhúsinum í Klakksvík sunnudagin 5. mai kl. 3 sp. Allir limir og annars allir javnaðarveljarar verða bjóðaðir til fundar.

Motið fjólmentir.

Nevndin.

Váring - torvskurður

Hakagrev, pinnagrev, torvskera-grev, strikarar og annað til landbúnaðin er at fáa í

SMÍÐJUNI Á STONGUNUM

telefon 231

Klakksvík

Embæti

Embæti sum tollari er leyst. Grundlønin er kr. 1950,— árliga, hækkandi 3. hvørt ár við kr. 150,— til kr. 2850,— hertil koma vanligar viðbøtur.

Umsóknir skrivaðar til landsstýrið verða at senda gjaldstovuni seinast 20. mai 1957.

ALLAN landgrunnin

Veiðirætt í Grønlandi og øllum donskum sjóøki

Av P. M. Dam, fólkatingsmanni.

1.

Flokkanna stoða í sjómarks-málinum.

Í dag verjir eingin sambandsins og fólkaflokksins samtykt av 10-ára sáttmálanum við bretar.

Hvorjar vóru nú støðurnar hjá flokkunum?

Tað er beint fyrri at skilja støðuna í dag at draga fram í ljósið flokkanna stoður í sjómarsmálinum.

Sambandsins og fólkaflokksins stoða var jú tann, ið vann, og so statt hvørjum einasta foroyingi ov væl kend við tí ræðuliga veruleika, sum liggur í 10 ára fiski-markssáttmálanum, ið teir gjordu við Bretland.

Henda gerð sambandsins og fólkaflokksins verður í dag dømd av hvørjum einasta fiskimanni og hvørjum einasta foroyingi og kanska ikki minst av teimum sjálvum sum hitt størsta politiska mistakið, ið gjort er móti foroyingum.

Tjóðveldisflokkurin hevði bara tað uppskotið at siga upp. Menn kundu so, søgdu teir, tá ið tey tvey uppsagnarárini vóru gingin, koma fram við krøvum foroyinga. Hvørji hesi krøvini skuldu verða, vóru teir heldur hulisligir við.

Javnaðarmenn høvdu ta støðu, at vit beinanvegin skuldu leggja okkum við síðuna á íslendingum og krevja av bretum, at teir skrivliga skuldu binda seg til at veita foroyingum somu sjómarssumdir ið íslendingar komu at vinna annaðhvørt við sáttmála ella við óbeinleidis góðtaking — tolereran — av íslenska sjómarkinum, soleiðis sum teir nú komu at seta tað.

Nú, tá ið íslendingar hava bretta óbeinleidis góðtakan av sjómarkinum, ið teir hava sett, man neyvan finnast foroyingum, ið ikki harmar, at ein meiriluti á tingi ikki samtykti javnaðarflokksins uppskot. Um tað varð gjort, áttu vit í dag somu sjómarks og aðrar somdir sum íslendingar.

Javnaðarmenn logdu á ting i seinastu setu at taka upp aftur viðgerð av sjómarsspurninginum. Sama gjordi landsstýrið og tjóðveldisflokkurin.

Menn vónaðu nú, at menn fóru at verða samdir um mannagongdina. Aftur varð talan um trýbýti.

Teir tóku harðræðisstøðuna.

Landsstýrisflokkarnir ... sambandið og fólkaflokkurin — tóku

harðræðisstøðuna. Skúgvadu hin-ar flokkarnar burtur og samtyktu væl at royna at fáa samráðing aftur við Bretland, men eingin av móttøðumonnunum skuldu vera í leikinum.

Soleiðis at tveita mótmælisflokkarnar út um samráðingargáttina er vist eindomi í norðlanda parlamentariskum og demokratiskum síði.

Mær vitandi verður einki stig av uttanríkisdámi tikið av nakrari stjórn í Norðanlondum uttan mótmælisflokkarnir eisini verða tiknir við í samráðingunum.

So stórt og týðningarmikið málið er, ynski eg eins og allir foroyingar, at tað kortini má koma at spyrjast okkurt gott úr einræðisflokkanna samráðingum við bretar.

Men eg kann kortini ikki lata vera at siga, at eg vildi ikki verið ein ábyrgdarmaður fyrri samráðingunum, um tær verða úrslitaleysar, so harðar skortfleingir, ið einræðisatburðurin tá vil koma at standa fyrri.

Fyrivarni, sum logmaðurin og hansara fylgisneytar hava talað so nógv um, hevur tessverri onga bindandi meg. Tað er púrt einki sigandi og ger teir ikki sterkari yvir fyrri bretum, enn um einki var gjort. Tí tað, sum hetta fyrivarni sigur, er bert tað, at danska ríkisstýrið bindur seg til ella heldur sær rætt til at taka sjómarsspurningin upp aftur, um nakrir aðrir vinna alheimssomdir ella — vælviljandi lagt út — at íslendingar vinna somdir hjá bretum fyrri krøvum sínum.

At danska ríkisstýrið — uttan eitt tilfikt fyrivarni yvir fyrri tí — til eina og hvørja tíð vildi tikið upp samráðingar við bretar og aðrar tjóðir um okkara áhugamál, tá ið vit bóðu teir um tað, nýtist eingin at ívast í.

Upprunaliga høvdu sambandsflokkurin og fólkaflokkurin einki fyrivarni yvir fyrri donum. Men hetta komst av, at javnaðarmenn vildu ikki víkja frá kravinum um, at um vit gingu við til nakran sáttmála, skuldi tað vera við tí fyrivarni fyrri bretum, at teir skriftliga bundu seg til at geva okkum somu somdir sum íslendingum. Hetta vildu landsstýrisflokkarnir ikki ganga við til, so var tað, at teir komu við fyrivarninum yvir fyrri donum, at teir skuldu halda sær rætt til at koma aftur við kravi til bretar um samráðingar